

ΜΗΝΑΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

1989

ΕΤΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7

Η
Φ
Ω
Ν
Η
ΤΗΣ

ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙ

TACHYDROMIKH
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΜΕΓΑΛΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 62
Τ.Κ. 45333

ΤΗΛ. 37662

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ

Παραμένουν άλυτα τα προβλήματα της συγκοινωνίας στην περιοχή μας Ανοιχτή επιστολή προς τον Πρόεδρο του ΚΤΕΛ

Κύριε Τσόγκα, πιστεύαμε πως θα είχαμε μια α την Εφημερίδα, που δεν έχει ρικής μας περιοχής, της Λά με στην ευαίσθητα που όν πάντηση σε δυο — τρία θέ κκας Σουλίου. Το πρώτο θέμα μας σας τως σας διακρίνει και ελπί ματα που γράψαμε σ' αυτή σπιση των δίκαιων της ιστο σας

το ξαναθυμίζουμε ήταν εκεί νο της κατάργησης της γρα μμής Γιάννενα — Πεντόλακ κος. Δεύτερο θέμα του συνε ργάτη μας κ. Δημ. Κωλέτση συνταξιούχου δασκαλου α πό τα Πλατάνια αφορούσε τη συγκοινωνία Γιάννενα— Πλατάνια — Λίππια κατά τις Κυριακές και αργίες. Τρίτο κατά σειρά ήταν το θέμα της γραμμής Γιάννενα — Πρέβεζα δια μέσου της Λάκκας — Δερβίζιανα — Θεσπρωτικό.

Πορτραίτα του τόπου μας

Ο Ζήκος Ρώσσης (1838-1933)

Του Αθανασίου Κίτση συνταξιούχου δασκάλου

Το να γράφει κανείς για τον τόπο της καταγωγής του και για τους ανθρώπους που γνώρισε και έζησε μαζί τους, αλλά ακόμα και για εκείνους που γνώρισε είτε από την παράδοση είτε διαβάζοντας βιβλία, νοιώθει μια ανείπωτη χαρά και δοκιμάζει μεγάλη ικανοποίηση γιατί του δίνεται η ευκαιρία έτσι να γνωρίσει καλύτερα και να αγαπήσει περισσότερο τη γενέθλια πατρίδα του, που με τη γοητεία της και τα θελητήριά της μας οδηγεί πιο εύκολα στη γνώση της ανθρωπίνης ουσίας.

Μ' αυτές τις σκέψεις παρυσιάζω από τις στήλες αυτής της εφημερίδας, όργανο του Παραδοσιακού — Λαογραφικού και πολιτιστικού Συλλόγου Αχλαδέας Ιωαννίνων, ένα κομμάτι του πνευματικού δυναμικού του τόπου μας, μια εξέχουσα διδασκαλική μορφή γαλουχημένη με τα νάματα των ελληνοχριστιανικών ιδεωδών. Τον αείμνηστον Ζήκο Ρώσση θεολόγο και φιλόσοφο.

Ο Ζήκος Ρώσσης υπήρξε πνευματική φυσιογνωμία με γάλων διαστάσεων και γι αυτό το λόγο επιβάλλεται η παρουσίαση της μορφής του, για μεν τους παλαιότερους να την ξαναζωντανέψουν όσο μπορούν περισσότερο στη θυμική τους, για

δε τους νεώτερους, να τη γνωρίσουν καλλίτερα και με τα φτερά της φαντασίας τους, ως τη συνθέσουν αν θέλουν, ωραιότερη, αναλογίζομενοι το βάρος της μεγάλης αυτής κληρονομιάς μας. Ο Ζήκος Ρώσσης γεννήθηκε στα Δερβίζιανα το έτος 1838 από φτωχούς και τίμιους γονείς. Ο πατέρας του ονομαζόταν Δημήτριος. Εμαθε τα πρώτα γράμματα στην ιδιαίτερη πατρίδα του τα Δερβίζιανα, που από την πρώτη κιόλας στιγμή εκδηλώθηκε ο ένθερμος ζήλος του και η αγάπη για μάθηση.

Η έφεση αυτή προς τη γνώση οδήγησε τα δάματα του στη Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων. Εδώ διακρίθηκε για τις ικανότητές του. Τον χαρακτηρίζει όχι μόνο η επιμέλεια και η εργατικότητα, αλλά και γενικότερα το ανυπερβλητό ήθος του, που το κληροδότημα Χρήστου Ευθυμίου, τον στέλλει στην Ριζάρειο Σχολή προς συνέχιση των σπουδών του. Στη Ριζάρειο έτυχε να είναι ο επίσης Ηπειρώτης Γεώργιος Γεννάδιος, ο μεγάλος διδάσκαλος του γένους μας, Διευθυντής της Σχολής.

Παραδίνοντας το δίπλωμα της Σχολής ο Γεννάδιος του είπε:

«Ζήκο Ρώση, η σχολή διαιμού σου παραδίδει τότε το

δίπλωμα και εύχεται γοερά να ακουστή η φωνή σου στα ένδοξα όρη της σκλαδωμένης πατρίδας σου».

Στη συνέχεια γράφεται στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και έπειτα από τετραετή φοίτηση, η Ελληνική Κυβέρνηση του χορηγεί υποτροφία για ευρύτερες σπουδές στη Γερμανία.

Παρακολουθεί εκεί τις παραδόσεις επιφανέστατων καθηγητών στα Πανεπιστήμια: Χάγης Βερολίνου και Λειψείας. Το έτος 1866, σε ηλικία 28 ετών, αναγορεύεται διδάκτωρ της φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο της Λειψείας.

Κατά το διάστημα της εκεί φοίτησής του διευρύνει και βαθύνει τη μόρφωσή του, πάνω σε θεολογικά θέματα της Ορθόδοξου εκκλησίας, παρακολουθώντας την πορεία της, αλλά δεν μένει και αδιάφορος ως προς τις επιδιώξεις της Δυτικής Εκκλησίας.

Τρέφεται εκεί με τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό και ζει από κοντά τα κοινωνικά ρεύματα που διεισποφώνουν το την εποχή εκείνη.

Το ίδιο έτος επιστρέφει στην Ελλάδα.

Το 1867 διορίζεται καθηγητής θεολογίας στη Ριζάρειο Σχολή και υφηγητής Ομιλητικής στο Πανεπιστήμιο

Αθηνών.

Αυθεντία πλέον στα Εκκλησιαστικά ζητήματα, η Ελληνική Κυβέρνηση το έτος 1874 — 1875 τον στέλλει εκπροσώπο της στα συγκροτηθέντα τότε συνέδρια στο Φρειδούργο και Βόννη της Γερμανίας για την ένωση των εκκλησιών. Η θέση του υπήρξε τολμηρή, αμετακίνητη στα δόγματα της ορθόδοξου εκκλησίας.

Το Πανεπιστήμιο εκτιμώντας επάξια τη θεολογική του μόρφωση και τις εν γένει αρετές του τον αναγορεύει τακτικό καθηγητή της θεολογίας το έτος 1881, σε ηλικία 43 ετών.

Στο Πανεπιστήμιο διδάσκει: Δογματική Χριστιανική ηθική και εγκυκλοπαίδεια της θεολογίας μέχρι το έτος 1911, οπότε ανεχώρησε λόγω ορίου ηλικίας.

Κατά το διάστημα της Υπηρεσίας του εφημέριου επόπτης των διδασκαλίων της χώρας και εκπαιδευτικός Σύμβουλος μέσης εκπαίδευσης.

Η παρουσία στο Πανεπιστήμιο υπήρξε από κάθε πλευρά ευεργετική. Ανέπτυξε εξαιρετική πνευματική δράση. Σαν καθηγητής καλλίεργισε και προήγαγε την Ελληνική Παιδεία. Οι παραδόσεις στη Ριζάρειο Σχολή και στο Πανεπιστήμιο χαρακτήριζονταν για την γλυκή Συνέχεια στην 3η σελίδα

Κύριε Πρόεδρε την «Φωνή της Λάκκας Σουλίου» τη διαβάζουν χίλιοι περίπου Λακκιώτες και τα θέματα που αφορούν την τοπική τους συγκοινωνία τους ενδιαφέρουν άμεσα. Παρακαλούμε θερμά να δώσετε τη δέουσα προσοχή και την προσήκουσα απάντηση στην Εφημερίδα των Λακκιωτών.

Με την ευκαιρία των εύλογων παραπόνων μας που διατυπώθηκαν σε προηγούμενα φύλλα και που παραπάνω συνοψίσαμε παρακαλούμε για ενημέρωση των κατοίκων της Κοινότητας Σερβιζιανών να μας γνωρίσετε τι γίνεται με το θέμα της συγκοινωνίας του ανώτερου αυτού χωριού του νομού μας. Για ποιο λόγο και χωρίς καν προειδοποίηση διακόπηκε η συγκοινωνία; Είναι ίσως το μοναδικό χωριό στο νομό μας που δεν επικοινωνεί απ' ευθείας συγκοινωνικά με την πρωτεύουσα.

Ευελπιστούμε σε μια εμπεριστατωμένη πληροφόρηση στα παραπάνω συγκοινωνιακά θέματα που απασχολούν τον τόπο μας και που τουλάχιστον δικάζονται με τις άστοχες απαντήσεις αν όχι άμεσης λύσης.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΘΕΜΑΤΑ

Στην εθνική επέτειο

Μέσα στη φωτιά του πολέμου ανάμεσα από την ιαχή «ΑΕΡΑ» αντάμωσαν τα δύο εικονιζόμενα ξαδέρφια κάπου στα βορειοηπειρωτικά βουνά.

Με αφορμή την επέτειο του ΟΧΙ του Σαραντα και την παραπάνω φωτογραφία γράφω και τις παρακάτω σκέψεις μου.

Η Ελληνική φυλή είναι μια από τις παλαιότερες στον Ευρωπαϊκό και Ασιατικό χώρο.

Πάντοτε η τύχη την αδικούσε γιατί, όπως η ιστορία μας πληροφορεί, ποτέ δεν πολέμησε στους μακραίωνους αγώνες της ίση προς ίσους.

Από την κατοχή κυρίως της Εθνεγερσίας του 1821 μέχρι το 12 — 13, το 17 — 20 και τέλος το 1940.

Όταν οι μάχες εκόπασαν βρήκαν την ευκαιρία να δγαλουν αυτή την φωτογραφία. Είναι ο Ράδης Ράδης του Νικ. και ο μακαρίτης Μιχο Σταύρος

Οι Έλληνες πάντοτε έπρεπε να αγωνίζονται άνισα και ως προς τα μέσα και ως προς το ανθρώπινο δυναμικό.

Τον Οκτώβριο όμως του 1940 οι Έλληνες απέδειξαν ότι κατέχουν τον τίτλο των ηρώων στο παγκόσμιο πλάνο. Η Ευρώπη και ο κόσμος όλος θαύμασε αυτούς τους σχετικά μικρόσωμους μελαχρινούς άνδρες τους αξιωματικούς, ακούρευτους, λερισμένους και γεμάτους ψείρες τους ασυναγώνιστους σε αντοχή στα κρύα και την πενία στο ξενύχτι και την κακουχία. Θαύμασαν ακόμα

Ράδης από το Λεπάδι. Η φωτογραφία είναι από το φωτογραφικό αρχείο του Συλλόγου μας.

περισσότερο την παρατολμία την γενναιότητα και την εφύια.

Αυτοί ήταν φίλοι αναγνώστες οι πατεράδες μας και οι παπούδες μας. Αυτοί, που παιδιά τότε πήραν το βάφτισμα του πολέμου, που με το πρώτο «ΑΕΡΑ» έδωσαν από μέσα τους κάθε έννοια φόδου.

Χωρίς περηφάνεια και κομπασμό απλά, ο μακαρίτης πια ΛΑΖΟ ΣΚΟΥΛΙΚΑΣ μου έλεγε.

«Κάποιος φόδος είχε κουνιάσει μέσα μας κι όλο και τι φτερουγίζε και κλωτσούσε στα σωθικά μας. Ήταν η πρώτη επαφή μας με τον εχθρό.. Ζύγωσαν, ζύγωσαν ήρθαν μπροστά μας και τότε φωνάξαμεν όλοι μαζί Αέ

ρααα.. ρίξαμεν ομοβροντία τις χειροβομβίδες που είχαμεν έτοιμες στα χέρια τους πείραξαν φαλάγγι.. Αυτό ήταν μέχρι σήμερα δεν ξέρω τι θα πει φόδος..

Αθάνατοι ήρωες του (40) καλή σας ώρα όπου κι αν βρίσκεστε.

Κι αν τα άγια κόκκαλά σας σε κάποιο θράχιο στη μαρτυρική ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ λούζονται ακόμα στον ήλιο η σκέψη όλων μας τούτες τις μέρες είναι κοντά σας. Και τα στεφάνια και τα λουλούδια είναι για σας και η ΤΙΜΗ δική σας.

Ε.Κ.

Επέκταση του δικτύου ΟΤΕ

Πληροφορούμαστε και το γράφουμε ευχαρίστως ότι στο κομικό κέντρο του ΟΤΕ Δερβιζιάνων θα γίνει επέκταση τηλεφωνικών παροχών. Μέχρι το τέλος του έτους πρόκειται να συνδεθούν στο αυτόματο υπεραστικό δίκτυο ΟΤΕ οι κοινότητες Ζωτικό, Σειστρούνη, Αρδοση, Μουκοβίνα, Αγ. Ανδρέας. Για τις αρχές του νέου χρόνου το δίκτυο ΟΤΕ θα επεκταθεί και στις κοινότητες Δερβιζιάνων, Πολυστάφυλλο, Αχλαδέα, Λίππα, Κάτω Λίππα, Βάρδα, Ελαφος, Σμερτά.

Ο δρόμος του Πεντολάκκου

Πληροφορούμαστε ότι διατέθηκε το απαραίτητο κονδύλιο για την ασφαλτόστρωση του δρόμου Βαρυάδες — Πεντολάκκου. Πιστεύουμε σύντομα θα αποπερατωθεί, ήταν μια από τις δύσκολες παρακαμπτήριες της 9ης επαρχίας

κίας οδού. Με την ευκαιρία επισημαίνουμε στον Πρόεδρο του Πεντολάκκου ως τοποθετήσει μια πινακίδα εμφανή που να πληροφορεί για την άδευση προς το μοναστήρι της Ευαγγελίστριας.

Κοινωνικά

Αραβώνες

Τον αγαπητό μας συμμαθητή Βασίλη Παπασταύρου δικηγόρο στη Θεσ)νίκη που έδωσε υπόσχεση γάμου με την ευγενεστάτη δεσποινίδα Μαίρη Κουγιουμπτζίδου επίσης Σαλονικιά συγχαίρουμε από καρδιάς μας. Ευχόμαστε στο ταιριαστό ζευγάρι καλά στέφανα όλοι οι συμμαθητές και συμμαθήτριες του Λυκείου Δερβιζιάνων.

ήσυχα τον κύκλο της ζωής του αφού ευτύχισε να δει παιδιά κι εγγόνια.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ συλλυπείται θερμά τους οικείους του.

Επάνω στο άνθος της ηλικίας του στα πιο δημιουργικά του χρόνια μόλις 27 και ύστερα από μεγάλη ταλαιπωρία π.θανε ο Μιχάλης Σ. Ντάσιος. Καταγόταν από τη Λίπα και διέμενε στην Ελεούσα Ιωαννίνων.

Στους γονείς τη γυναίκα και τα παιδιά του η Εφημερίδα μας εκφράζει τα ειλικρινή συλλυπητήριά της.

Στις 7 Οκτώβρη κηδεύτηκε στο χωριό του στους Γεωργάνους ο Αναστάσιος Δημακόπουλος (Τασιο — Γιάννης).

Σύσσωμο το χωριό του και πολλοί φίλοι του τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία. Ο συγχωριανός, φίλος αλλά και διοικητής του στην αντίσταση Κ. Χαρίλαος Τσόγκας τον αποχαιρέτησε εκ μέρους όλων με πολύ συγκινητικά λόγια.

Η ΦΩΝΗ συλλυπείται τη γυναίκα και τα παιδιά του.

Τους αδελφούς Παν. Τσολή η Εφημερίδα μας συλλυπείται θερμά για το θάνατο της μητέρας των Χρυσών.

Η Χρυσώ πέθανε στα χέρια των παιδιών της Γιώργου και Δημήτρη που τα μεγάλωσε με χίλιες στερήσεις μιας και έμεινε νεοτάτη χήρα, γι αυτό και ο θάνατός της τους λύπησε βαθύτατα. Ας είναι αναπαυμένη.

Γόμοι

Στις 29 Οκτώβρη έγιναν οι γάμοι του Αναστάσιου Μάρκου από την Αχλαδέα και της Ελευθερίας Χρυσή από τα Πράμαντα.

Η Φωνή της Λακκάς εύχεται στο ταιριαστό ζευγάρι Να ζήσει ευτυχισμένα.

Τις τύχες των ένωσαν με τα δεσμά του γάμου ο ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΙΜΑΣ του Πέτρου από την Καταμάχη και η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΛΙΑΚΗ από την Μπεστιά. Κουμπάρος ο Θανάσης Τζιμάς.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ εύχεται στους γονείς και στα παιδιά «Να ζήσουν ευτυχισμένα».

Θάνατοι

Πέθανε σε ηλικία 85 χρόνων ο ΚΩΣΤΑΣ — ΤΖΙΜΑΣ από τη Μουκοβίνα. Είκοσι